

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **navrhovatele: M. V.**, proti **odpůrci: Česká správa sociálního zabezpečení**, detašované pracoviště Hradec Králové, se sídlem Šimkova 1224, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2004, č. j. DP ČSSZ/383/04/Kh, o návrhu navrhovatele na vyloučení soudce Krajského soudu v Hradci Králové z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 50/2004,

takto:

Soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jiří Kavalír **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 50/2004.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Ca 50/2004 - 32 ze dne 3. 2. 2005, byla žaloba navrhovatele směřující proti rozhodnutí odpůrce odmítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel ve smyslu řádného poučení v zákonné lhůtě kasační stížnost, která byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, a to poté, kdy krajským soudem byly odstraňovány vady kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Navrhovatel ve svém podání ve věci kasační stížnosti ze dne 21. 2. 2005, které bylo podáno osobně u Krajského soudu v Hradci Králové dne 28. 2. 2005, uplatnil námitku podjatosti soudce JUDr. Jiřího Kavalíra. Kromě jiného poukázal na věc vedenou uvedeným krajským soudem pod sp. zn. 30 Ca 29/2004, v níž je rovněž podána kasační stížnost a návrh na vyloučení shora jmenovaného soudce.

Krajský soud v Hradci Králové předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh ze dne 21. 2. 2005 k rozhodnutí podle § 8 s. ř. s. a to společně se spisem sp. zn. 30 Ca 50/2004 k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. 2. 2005, č. j. 30 Ca 50/2004 - 32, kterou podal M. V., a jež je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 48/2005.

Soudce JUDr. Jiří Kavalír uvedl, že žalobcova námitka podjatosti zřejmě vyplývá z jeho neschopnosti objektivně hodnotit procesní postupy soudu. Žalobce se zcela nepodloženě také domnívá, že je spolčen s žalovaným. K žalobci nemá žádný osobní vztah, nezná ho, nikdy s ním nebyl v osobním kontaktu, k jeho věci nemá jiný než profesní vztah.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že zde důvod pro vyloučení soudce není dán. S ohledem na skutečnosti, že navrhovatel fakticky žádný relevantní důvod neuvedl, a soudce, který věc má rozhodovat, takovýto důvod sám neshledává, nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout jinak, nežli tak, že soudce JUDr. Karel Kavalír není vyloučen z projednávání a rozhodnutí této věci.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nej**sou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr.).

V Brně dne 7. července 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu